Lietas Nr. A420616111
Lietas arhīva Nr. AA43-0716-14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 17.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente A.Kovaļevska, tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu atlīdzināts mantiskais zaudējums Ls 113 860,80 apmērā un morālais kaitējums Ls 3000 apmērā, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 30.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 30.decembrī Veselības ministrija (turpmāk arī – Ministrija), izskatot /pers. A/ (turpmāk arī – pieteicējs) 2010.gada 23.novembra iesniegumu „Par personiskā, materiāla un morālā kaitējuma un zaudējuma atlīdzināšanu", pieņēma lēmumu Nr.V-01-20fiz-13/1527 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma atteikt atlīdzināt pieteicējam nodarīto mantisko kaitējumu Ls 113 860,80 apmērā un morālo kaitējumu Ls 3000 apmērā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot tiesu uzdot Ministrijai pienākumu atlīdzināt nodarīto materiālo kaitējumu Ls 113 860,80 apmērā un morālo kaitējumu Ls 3000 apmērā. Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Atsaucoties uz 2010.gada 13.augusta sludinājumu un aprakstu interneta vietnē *www.vestnesis.lv*, 2010.gada 2.septembrī pieteicējs pieteicās uz vecākā referenta amatu Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/.

2010.gada 3.septembrī pieteicējam nosūtīts paziņojums, ka viņa pieteikums nav pieņemts, jo pieteikumi iestādē pieņemti līdz 2010.gada 1.septembrim.

Pieteicējs apstrīdēja šo iestādes faktisko rīcību, lūdzot veikt tiesisku faktisko rīcību, taču neprasot atlīdzinājumu.

Ar Ministrijas valsts sekretāra 2010.gada 21.oktobra lēmumu Nr.V-01-20fiz-13/1213 atzīta par prettiesisku Veselības norēķinu centra faktiskā rīcība, atsakoties pieņemt pieteicēja pieteikumu uz vakanto valsts civildienesta ierēdņa amatu. Ministrija arī atvainojās pieteicējam par Veselības norēķinu centra prettiesiskās faktiskās rīcības rezultātā nodarīto morālo kaitējumu.

Ministrijas valsts sekretāra 2010.gada 21.oktobra lēmumā Nr.V-01-20fiz-13/1213 norādīts, ka konkurss uz vakanto ierēdņa amatu jau ir noticis un nav iespējams atjaunot stāvokli, kāds pastāvēja pirms iestādes prettiesiskās faktiskās rīcības. Ministrijas valsts sekretāra 2010.gada 21.oktobra lēmums Nr.V-01-20fiz-13/1213 ir stājies spēkā un nav pārsūdzēts.

[2.2] Veselības norēķinu centra prettiesiskās faktiskās rīcības dēļ noticis smags pieteicēja tiesību aizskārums. Pieteicēja gadījumā iestādei nebija jāatbild uz iesniegumu, bet jāizdod administratīvais akts par civildienesta tiesisko attiecību atjaunošanu ar pieteicēju.

[2.3] Ne 2010.gada 13.augusta sludinājumā, ne Veselības norēķinu centra 2010.gada 3.septembra paziņojumā, ne arī normatīvajos aktos nav noteikti no Administratīvā procesa likumā paredzētajiem termiņiem atšķirīgi termiņi faktiskās rīcības apstrīdēšanai attiecībā uz pieteikumu izskatīšanu Veselības norēķinu centra konkursam. Tādēļ pieteicējs savu zināšanu un praktisko iespēju robežās ir darījis visu iespējamo, lai samazinātu savus zaudējumus vai kaitējumu, kā arī darījis iestādei zināmus apstākļus, kurus tai nepieciešams zināt, lai konstatētu attiecīgā publisko tiesību subjekta atbildības pamatu un nodarīto zaudējumu vai kaitējuma apmēru.

[2.5] Mantiskie zaudējumi ir neiegūtā peļņa - darba samaksa,- ko pieteicējs būtu ieguvis, ja pieteicēja pieteikums konkursam uz vecākā referenta amatu Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/ būtu tiesiski pieņemts, un tā rezultātā pieteicēju kā vispiemērotāko kandidātu būtu bijis jāapstiprina vecākā referenta amatā Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/.

Vecākā referenta (piemērs, /pers. D/) viena mēneša darba samaksa Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/ ir Ls 474,42, kā redzams no publiski pieejamās informācijas – Veselības norēķinu centra kontaktu saraksta un Veselības norēķinu centra amatpersonu atalgojuma saraksta 2010.gada oktobrī.

Tā kā Veselības norēķinu centra prettiesiskās faktiskās rīcības rezultātā netika izdots administratīvais akts par civildienesta tiesisko attiecību atjaunošanu ar pieteicēju vecākā referenta amatā Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/, tad pieprasītais atlīdzinājums par mantiskajiem zaudējumiem ir nesaņemtais atalgojums šajā amatā.

[2.6] Ar prettiesisko iestādes faktisko rīcību un Lēmumu pieteicējs tiek diskriminēts un pret pieteicēju nepamatoti tiek pieļauta atšķirīga attieksme pēc sociālās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, politiskajiem vai citiem uzskatiem, mantiskā stāvokļa, kārtas, vecuma.

[3] Ministrija rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda turpmāk minēto.

[3.1] Nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs būtu ticis diskriminēts pēc sociālās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, politiskiem vai citiem uzskatiem, mantiskā stāvokļa, kārtas, vecuma, jo salīdzināmos apstākļos nevienas citas personas pieteikums pēc Veselības norēķinu centra noteiktā termiņa netika pieņemts.

[3.2] Konkurss tika izsludināts uz vakantu valsts civildienesta ierēdņa amatu uz noteiktu laiku (uz darbinieka grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, bērna kopšanas atvaļinājumu), turklāt konkrētam ierēdnim mēnešalga tiek noteikta, ņemot vērā konkrētā ierēdņa vai darbinieka darbības un tās rezultātu novērtējumu, valsts dienestā nostrādāto laiku, kas veido kvalifikācijas pakāpi.

Atlase uz noteiktu laiku vakanto valsts civildienesta ierēdņa amatu notika trīs kārtās, izmantojot pretendentu iesniegto dokumentu (dzīves apraksts (CV), pieteikuma vēstule, izglītības dokumenti) izvērtēšanu, praktiska uzdevuma veikšanu un daļēji strukturētu interviju, tāpēc pieteicējam, vadoties tikai pēc ziņām par savu pieredzi un izglītību, nebija pamata uzskatīt, ka viņš būtu ticis atzīts par vispiemērotāko kandidātu.

[3.3] Pretēji pieteicēja apgalvotajam, Veselības norēķinu centram nebija pienākuma izdot administratīvo aktu, ar kuru tiktu atjaunotas civildienesta attiecības ar pieteicēju.

Konkrētajā gadījumā pastāv tikai iespēja, ka ar pieteicēju būtu nodibinātas valsts civildienesta attiecības Veselības norēķinu centrā. Līdz ar to nepastāv cēloņsakarība starp zaudējumu un iestādes prettiesisko darbību, jo tādas pat sekas varētu iestāties iestādes tiesiskas rīcības rezultātā, līdz ar to netika konstatēti pieteicējam nodarītie reālie zaudējumi.

[4] Tiesas sēdē pirmās instances tiesā pieteicējs atteicies no prasījuma par morālā kaitējuma Ls 3000 apmērā atlīdzināšanu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 30.maija spriedumu noraidīts pieteicēja pieteikums par labvēlīga akta izdošanu par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Lietā nav strīda, ka Veselības norēķinu centra 2010.gada 3.septembra atteikums pieņemt pieteicēja pieteikumu konkursam uz vecākā referenta amatu Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/ ir prettiesiska faktiskā rīcība.

Pieteicējs lūdz izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru viņam tiktu piešķirts šīs prettiesiskās faktiskās rīcības rezultātā nodarītais mantiskais zaudējums Ls 113 860,80. Mantiskā zaudējuma apmēru pieteicējs pamato ar to, ka vecākā referenta (par piemēru ņemot konkrētu personu) viena mēneša darba samaksa Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/ ir Ls 474,42 un reizina šo darba samaksas apmēru ar gadu skaitu, kas pieteicējam ir palicis līdz pensijas vecuma sasniegšanai, un ar mēnešu skaitu gadā. Pieteicējs arī norāda, ka viņu kā vispiemērotāko kandidātu būtu bijis jāapstiprina vecākā referenta amatā Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/.

[5.2] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 92.pantu un Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likuma) 6.panta pirmo daļu un 7.panta pirmo un otro daļu, vērtējot personas tiesības uz mantiskā zaudējumu atlīdzinājumu, ir jānoskaidro, vai pastāv cēloņsakarība starp pieteicēja prasīto mantisko zaudējumu un iestādes prettiesisko faktisko rīcību.

Atklāta pretendentu konkursa kārtību uz ierēdņa amatu regulē Valsts civildienesta likuma 8.panta pirmā un otrā daļa. 2010.gada 13.augusta sludinājumā par to, ka Veselības norēķinu centrs izsludina konkursu uz vakanto ierēdņa amatu – vecākais referents Juridiskā departamenta /nodaļa/ uz noteiktu laiku – norādītas šādas prasības:

- atbilstība Valsts civildienesta likuma 7. panta prasībām;

- augstākā juridiskā izglītība, augstākā akadēmiskā vai otrā līmeņa profesionālā augstākā izglītība (maģistra grāds tiesību zinātnēs tiks uzskatīts par priekšrocību);

- praktiska darba pieredze jurisprudencē (ne mazāk kā 2 gadi);

- darba pieredze valsts pārvaldē tiks uzskatīta par priekšrocību;

- pieredze darbā ar administratīvo procesu tiks uzskatīta par priekšrocību;

- vēlams pārzināt normatīvos aktus veselības aprūpes jomā;

- labas datorprasmes (MS Word, MS Excel);

- teicamas latviešu, labas krievu un angļu valodas zināšanas;

- augsta atbildības sajūta, labas komunikācijas un sadarbības spējas.

Secināms, ka minētajā konkursā tika vērtētas ne tikai tādas bez darba intervijas konstatējamas prasības kā augstākās juridiskās izglītības un darba pieredzes esamība, bet arī tādas prasības kā augsta atbildības sajūta, labas komunikācijas un sadarbības spējas. Tādējādi pastāv iespēja, ka pieteicējs minētajām prasībām nebūtu atbildis vai būtu citi kandidāti, kas labāk atbilst minētajām prasībām. Darba devējs izvērtē, vai personai piemīt labas komunikācijas un sadarbības spējas, arī pēc konkrētajā darbavietā pastāvošajām darba organizācijas īpatnībām un konkrētā amata pildīšanai nepieciešamā komunikācijas un sadarbības apjoma.

Līdz ar to pieteicēja apgalvojums, ka viņš būtu atzīts par konkursa uzvarētāju un iecelts Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/ vecākā referenta amatā, ir tikai iespējamība. Tādējādi nepastāv tieša cēloņsakarība starp iestādes prettiesisko faktisko rīcību un pieteicējam nodarīto zaudējumu. Secināms, ka šajā lietā nav pamata pieteicējam piešķirt mantiskā zaudējuma atlīdzinājumu.

[5.3] Izvērtējot lietā esošos materiālus, pieteicēja un iestādes paskaidrojumus, nav konstatējams, ka attiecībā uz pieteicēju šajā lietā būtu pieļauta atšķirīga attieksme pēc sociālās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, politiskajiem vai citiem uzskatiem, mantiskā stāvokļa, kārtas, vecuma.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 30.maija spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, norādot turpmāk minēto.

[6.1] Pirmās instances tiesa nepamatoti atteikusies pieņemt noraidījumu tiesnesei T.Jefremovai.

[6.2] Pirmās instances tiesa nepamatoti norādījusi, ka nepastāv tieša cēloņsakarība starp iestādes prettiesisko faktisko rīcību un pieteicējam nodarīto zaudējumu. Tādā veidā pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 97.panta nosacījumus un tādējādi nav ņēmusi vērā Civillikuma 1635., 1649., 1772., 1779. un 1784.pantā noteikto. Pirmās instances tiesa arī nav ņēmusi vērā, ka prettiesiskā iestādes rīcība bija vienīgais šķērslis tam, ka ar pieteicēju netika nodibinātas valsts civildienesta tiesiskās attiecības.

[6.3] Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi patvaļas aizlieguma principu, apgalvojot, ka, iespējams, pieteicējs nebūtu atbildis sludinājumā noteiktajām prasībām vai arī būtu bijuši citi kandidāti, kas noteiktajām prasībām būtu atbilduši labāk. Pirmās instances tiesa arī pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 247.panta trešo daļu, nedodot procesa dalībniekiem iespēju izteikties par šo argumentu.

[6.4] Ja Ministrijas ieskatā bija vēl kādi citi apstākļi, kas varēja būt, bet nebija pieteikuma nepieņemšanas pamatā, uz tiem bija jānorāda. Tā kā lietā šādu apstākļu nav, uz tādiem nav arī norādījusi Ministrija, tad pirmās instances tiesai spriedumā nebija tiesības pieteikumu noraidīt uz pašas iedomātiem apstākļiem.

[6.5] Ar Lēmumu un iestādes prettiesisko rīcību pieteicējs tiek diskriminēts un pret pieteicēju nepamatoti tiek pieļauta atšķirīga attieksme. Turklāt pirmās instances tiesai pieteicējs tiesas sēdē tika izteicis lūgumu par pierādījumu, kas apstiprina šos apstākļus, izprasīšanu. Pierādījumi, kas liecinātu par pieteicēja diskrimināciju, būtu /personu uzvārdi/ liecības.

[7] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību Ministrija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai argumentācijai, kā arī pirmās instances tiesā sniegtajiem paskaidrojumiem, atkārtoti tos nenorādot.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka /pers. A/ apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums daļā ir noraidāms, bet daļā par to ir izbeidzama tiesvedība.

[10] Apgabaltiesa konstatē, ka pieteikums ir iesniegts un lieta ir ierosināta par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu atlīdzināts nodarītais materiālais kaitējums (mantiskie zaudējumi) un morālais kaitējums. Pieteicējs 2012.gada

23.maija tiesas sēdē atteicās no pieteikuma daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu, par ko arī parakstījās tiesas sēdes protokola pielikumā (lietas 114.lapa).

Administratīvā procesa likuma 282.panta 4.punkts noteic, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja pieteicējs atteicies no pieteikuma. Tātad pirmās instances tiesai bija pamats izbeigt tiesvedību lietā daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu. Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa nav taisījusi ne atsevišķu lēmumu par tiesvedības izbeigšanu lietā daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu, ne arī šo jautājumu izlēmusi spriedumā. Līdz ar to secināms, ka pirmās instances tiesa nav izlēmusi par visiem prasījumiem lietā.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 302.panta 2.[1]daļai, ja apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa nav izspriedusi kādu prasījumu, tā var pati izlemt attiecīgos jautājumus pēc būtības, ja tam nav objektīvu šķēršļu. Apgabaltiesas ieskatā nav objektīvu šķēršļu apgabaltiesai izlemt jautājumu par tiesvedības izbeigšanu lietā daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu, jo pieteicējs no pieteikuma šajā daļā atteicās tiesas sēdē, Veselības ministrijas pārstāvjiem tas bija zināms un viņi tiesas sēdē iebildumus nav cēluši, no apelācijas sūdzības un paskaidrojumiem par apelācijas sūdzību arī redzams, ka procesa dalībniekiem nav iebildumu pret to, ka pirmās instances tiesa ir izskatījusi pieteikumu tikai daļā par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu.

Ņemot vērā minēto un to, ka pieteicējs ir atteicies no pieteikuma daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu, apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 4.punktu, izbeidz tiesvedību lietā šajā daļā.

[11] Pieteicējs ir norādījis, ka mantiskie zaudējumi viņam ir nodarīti ar prettiesisku faktisko rīcību – nepamatotu atteikšanos pieņemt pieteicēja pieteikumu konkursam uz vakanto valsts civildienesta ierēdņa amatu ? vecākā referenta amatu Veselības norēķinu centra Juridiskā departamenta /nodaļa/. Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka lietā nav strīda par to, ka šis atteikums ir prettiesiska faktiskā rīcība. Apgabaltiesa atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka atteikums bija prettiesisks, jo Veselības ministrija to pati ir atzinusi. Taču apgabaltiesa uzskata, ka šāds atteikums ir nevis faktiskā rīcība, bet gan administratīvs akts. Pieteicējs pieteicās konkursā uz vakantu valsts civildienesta ierēdņa amatu. Tātad šis konkurss ir administratīvais process iestādē, kurš noslēdzas ar administratīvo aktu – lēmumu par valsts civildienesta attiecību nodibināšanu vai atteikšanos nodibināt valsts civildienesta attiecības. Pieteicēja gadījumā tika atteikts pieņemt viņa pieteikumu, tādējādi liedzot viņam dalību konkursā. Līdz ar to attiecībā uz pieteicēju šis atteikums bija galīgais lēmums administratīvajā procesā par valsts civildienesta attiecību nodibināšanu. Šim atteikumam bija tieši tādas pašas tiesiskās sekas kā lēmumam par atteikšanos nodibināt valsts civildienesta attiecības sakarā ar to, ka cits pretendents ir atzīts par labāku. Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa uzskata, ka atteikums pieņemt pieteicēja pieteikumu radīja galīga rakstura tiesiskas sekas un līdz ar to tas ir uzskatāms par administratīvu aktu.

Taču šī kļūda nav ietekmējusi lietas iznākumu, jo saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 92.pantu un Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.pantu atlīdzinājumu var prasīt par mantiskajiem zaudējumiem, kas nodarīti gan ar prettiesisku faktisko rīcību, gan arī ar prettiesisku administratīvo aktu.

[12] Attiecībā uz to, vai pieteicējam ir tiesības uz mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.pantam mantisko zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikums ir cēloņsakarība starp mantiskajiem zaudējumiem un prettiesisko iestādes darbību vai bezdarbību. Tāpat arī pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka izskatāmajā gadījumā cēloņsakarība nav konstatējama, jo nevar konstatēt, ka pieteicējs noteikti būtu uzvarējis konkursā. Pirmās instances tiesa pamatoti norādīja, ka konkursā tika vērtēta ne tikai pretendentu atbilstība tādām prasībām, kas ir pārbaudāmas uz dokumentu pamata, bet arī tādām prasībām, kuras var novērtēt intervijā ar pretendentiem, piemēram, prasība pēc augsta atbildības sajūtas, labas komunikācijas un sadarbības spējām. Tā kā pieteicējs nepiedalījās konkursā, tad nav iespējams salīdzināt pieteicēja atbilstību šīm prasībām ar citu pretendentu atbilstību šīm prasībām. Līdz ar to nav iespējams konstatēt, ka gadījumā, ja pieteicēja pieteikums konkursam tiktu pieņemts, viņš noteikti tiktu atzīts par labāko pretendentu. Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka pieteicējam nav tiesību uz mantisko zaudējumu atlīdzinājumu. Līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums šajā jautājumā ir pareizs un pietiekams, un pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, atkārtoti tos pašus argumentus nenorādot.

[13] Par apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem apgabaltiesa papildus norāda turpmāk minēto.

[13.1] Apgabaltiesa atzīst, ka pamatoti netika pieņemts pieteicēja pieteiktais noraidījums tiesnesei T.Jefremovai. Apgabaltiesa no tiesas sēdes protokola konstatē, ka pieteicējs nav sniedzis pamatojumu noraidījumam. Pieteicējs tikai vispārīgi norādīja, ka tiesas sastāvs nav objektīvs, neatkarīgs un pakļauts likumam. Taču pieteicējs nesniedza pamatojumu, kādi apstākļi apliecina, ka tas būtu attiecināms uz pirmās instances tiesas tiesnesi. Līdz ar to pieteicēja pieteiktais noraidījums ir balstīts nevis uz objektīviem apstākļiem, bet gan uz subjektīviem pieņēmumiem, kas nevar būt par pamatu noraidījuma pieņemšanai.

Pieteicējs apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka pirmās instances tiesas tiesnese, lemjot par noraidījumu, nepamatoti ir atsaukusies uz to, ka viņa iepriekš ir pieņēmusi pieteicējam nelabvēlīgus lēmumus. Pieteicējs uz to neesot norādījis. Apgabaltiesas ieskatā, tā kā pieteicējs nenorādīja konkrētu pamatojumu pieteiktajam noraidījumam, tad tiesnese, lemjot par pieteikto noraidījumu, centās izvērtēt tos apstākļus, kas vispār varētu būt par pamatu noraidījumam šādā situācijā. Līdz ar to šī norāde neliecina par tiesneses neobjektivitāti un tas nevar būt pamats secinājumam, ka tiesnese nebija tiesīga skatīt lietu.

[13.2] Apgabaltiesa jau norādīja, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka nepastāv cēloņsakarība starp pieteicēja norādītajiem mantiskajiem zaudējumiem un iestādes prettiesisko rīcību. Apgabaltiesa atzīst, ka mantiskos zaudējumus var veidot arī neiegūtā peļņa. Taču Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta otrajā daļā ir skaidri norādīts, ka neiegūto peļņu kā mantiskos zaudējumus atlīdzina tikai tad, ja cietušais spēj pierādīt, ka notikumu parastās attīstības gaitā peļņa tiktu gūta. Tā kā nav iespējams konstatēt, ka

pieteicējs noteikti tiktu atzīts par labāko pretendentu, tad nav arī pamata uzskatīt, ka pieteikuma pieņemšanas gadījumā ar pieteicēju noteikti tiktu nodibinātas valsts civildienesta attiecības un pieteicējs būtu saņēmis attiecīgo darba samaksu.

Pirmās instances tiesa arī nepārkāpa patvaļas aizlieguma principu, jo savu secinājumu par to, ka nav iespējams apgalvot, ka pieteicējs noteikti būtu uzvarējis konkursā, ir balstījusi uz lietā esošajiem materiāliem un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem. Proti, šis secinājums ir balstīts uz konkursa sludinājumā ietvertajām prasībām amata pretendentiem un objektīviem un racionāliem apsvērumiem par to, kā tiek izvērtēta atbilstība šādām prasībām.

Pirmās instances tiesa nav arī pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 247.panta trešo daļu. Šī norma noteic, ka tiesa spriedumu drīkst pamatot tikai ar tādiem apstākļiem, par kuriem administratīvā procesa dalībniekiem ir bijusi iespēja mutvārdos vai rakstveidā izteikt savu viedokli. Apgabaltiesa konstatē, ka jau Veselības ministrijas lēmumā bija norādīts, ka tas ir tikai hipotētisks pieņēmums, ka pieteicējs uzvarētu konkursā, ja viņa pieteikums konkursam tiktu pieņemts. To Veselības ministrijas pārstāvis norādīja arī tiesas sēdē. Līdz ar to pieteicējam bija iespēja gan mutvārdos, gan rakstveidā izteikt savu viedokli par šo argumentu.

[13.3] Pieteicējs ir norādījis, ka ar iestādes prettiesisko rīcību ir ticis diskriminēts, taču nav norādījis uz konkrētiem apstākļiem, kas par to liecinātu. Arī no lietas materiāliem šādi apstākļi nav konstatējami. Pieteicējs ir norādījis, ka par šādiem apstākļiem varētu liecināt /personu uzvārdi/. Taču šo lūgumu pieteicējs ir pamatojis ar norādi uz dažādām šo personu vispārīga rakstura intervijām. Ņemot vērā minēto un izvērtējot lietas materiālus, apgabaltiesai nav pamata uzskatīt, ka šīs personas būtu kaut kādā veidā saistītas ar izskatāmo lietu un varētu liecināt par apstākļiem, kas skar tieši izskatāmo lietu. Tātad šo personu liecības lietā nav nepieciešamas. Līdz ar to apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas secinājuma, ka lietā nav saskatāmas pazīmes, ka pieteicējs būtu diskriminēts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Izbeigt tiesvedību lietā par /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga akta izdošanu daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu Ls 3000 apmērā.

Noraidīt /pers. A/ pieteikumu pārējā daļā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

A.Kovaļevska

Tiesnese referente *(paraksts)*

S.Kanenberga

Tiesneses *(paraksts)*

U.Mihailova

(paraksts)

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas

tiesnese_____A.Kovaļevska

Rīgā 2014.gada 17.martā